

۹ ربیع الثانی ۱۳۲۸

تفلیس

بواسطه جناب آقا محمداسماعیل تبریزی

احبای الهی علیهم بهاء الله الاهی

هو الله

ای یاران عزیز عبدالهء چندی بود که کشور قفقاز را فساد و فتنه مستولی بود لهذا احبای الهی را مجال جولان در آن میدان نبود حال الحمد لله آن غبار ساکن و آن فتنه و فساد زائل و اگر چنانچه احیاناً اندک بروز و ظهوری نماید از اهمیّت خالی و فارغ لهذا باید در این ایّام یاران وله و شوری انگیزند و بر خدمت امر الله برخیزند و مشک و عنبری بیزند و قند مکرری ریزند بشارات الهی روی منور کنند و بآیات هدی لسان ناطقی بگشایند و بنمای الهی اقلیم قفقاز را خلوتگاه راز و نیاز کنند و چنان نغمهائی زنند که نفوس پیرواز آیند ایّام عمر در گذر است و عاقبت زوال و فنا مسلم و مقرر مگر نفوسیکه چون در افق فنا متواری شوند از مطلع بقا درخشنده و روشن گردند اگر از این جهان درگذرند در جهان الهی درآیند پس تا وقت باقی و فرصت در دست باید صید سعادت دو جهانرا بشست آورد مانند یوسف مصری جلوه بیازار نمود و حسن و جمال معنوی آشکار و پدیدار کرد البته بقوه جاذبه از احزاب هزاران خریدار آشکار گردد

ای پروردگار ابرار را از باده اسرار سرمست کن و مطلع انوار هدایت فرما ولهی بدلها ده و وجد و طربی بجانها بخش گوشها را محرم راز کن و قلوب را هم آهنگ و هم آواز فرما تا یاران علم وحدت انسانیرا در اینجهان بلند نمایند و سبب الفت و یگانگی جمیع بیگانگان گردند تویی مقتدر و توانا و تویی بخشنده و دهنده و عالم و بینا ع ع